

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/261/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5109234853
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2012:5109234853.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: J. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., ul. C. č. XXXX/XX, proti odporcovi: K. G., nar. XX.X.XXXX, bytom Q.-I., D. č. XXX, Q. M., právne zastúpený JUDr. Janou Ftorkovou, advokátkou so sídlom F., V. G. XXXX/XA, v konaní o určenie výživného na plnoleté dieťa, v štádiu rozhodovania o návrhu odporcu na odpustenie zmeškania lehoty, na odvolanie odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Žilina, č.k. 8C/237/2009-64, zo dňa 18. apríla 2012, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd zamietol návrh odporcu na odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania voči rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 8C/237/2009-41 zo dňa 8.11.2010 a návrh na priznanie odkladného účinku návrhu na odpustenie lehoty voči napadnutému rozsudku. Po posúdení veci dospel k záveru, že neboli splnené podmienky § 58 ods. 1 O.s.p. pre odpustenie zmeškania lehoty a to, že dôvod zmeškania lehoty je možno považovať za ospravedlniteľný. Konštatoval, že odporca sa v čase doručenia a aj naďalej zdržiava na adrese doručenia napadnutého rozsudku, boli dodržané jeho procesné práva oznámením o uložení zásielky a jej následným uložením. Pri uplatnení právnej úpravy doručenia okresný súd vychádzal z ustanovenia článku 9 ods. 3 Zmluvy medzi ČR a SR uverejnenej v SR pod č. 193/1993 Z.z., pričom primerane zohľadnil, že doručenie je procesným úkonom upraveným aj v Českej republike zákonom, a preto uplatnil ust. § 49 Občianskeho súdneho rádu platného v Českej republike. Vychádzal z toho, že táto úprava je obdobná s úpravou platnou v Slovenskej republike s výnimkou úpravy opakovaného pokusu o doručenie zásielky. Zásielka doručovaná do vlastných rúk pri nezastihnutí adresáta bola uložená u doručovateľa a uloženie bolo oznámené, táto časť už plne zodpovedá zachovaniu procesných práv adresáta obdobne ako v ust. § 47 ods. 2 O.s.p.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporca, ktorým sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci okresnému súdu na ďalšie konanie. Namietal, že pri doručovaní súdnej zásielky - rozsudku Okresného súdu Žilina, nebol dodržaný postup podľa § 49 ods. 3 Občianskeho súdneho rádu. Nebol vhodným spôsobom písomnou výzvou upozornený na to, aby si písomnosť vyzdvihol. Údaje na zadnej strane súdnej zásielky nie sú poštovým úradom riadne vyplnené, čo tiež spochybňuje dodržanie zákonom stanoveného postupu doručovateľom. Namietal, že rovnaký nesprávny postup pri doručovaní bol zvolený aj pri predvolávaní na pojednávania, ktoré boli vo veci nariadené.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (podľa § 214 ods. 2 O.s.p.) napadnuté uznesenie okresného súdu ako vecne správne potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

V prejednávanej veci má odporca adresu trvalého pobytu v Českej republike, písomnosti súdu, vrátane rozsudku č.k. 8C/237/2009-41 zo dňa 8. novembra 2010 boli doručované odporcovi na adresu uvedenú v hlavičke tohto uznesenia v Českej republike, a to formou doručovania do vlastných rúk na tzv.

„ružovú doručenkú“. Rozsudok odporca osobne neprevzal, doručenkú neopatril svojim podpisom a súdna zásielka sa vrátila s označením „nevyžiadano“.

Doručovanie zásielky do Českej republiky prostredníctvom pošty je v zásade prípustné. Jeho účinky v súvislosti s doručovaním do vlastných rúk je však možné akceptovať len za predpokladu, že si zásielku dotknutý účastník fyzicky prevzal. Ak nebola zásielka v čase jej uloženia na pošte vyžiadaná, treba považovať doručenie za neúčinné, pretože ust. § 49 Občianskeho súdneho rádu nekorešponduje s právnou úpravou (úplne) v Slovenskej republike. Pre uplatnenie fikcie doručenia postačuje totiž v Českej republike vykonanie len jedného pokusu o doručenie s tým, že následne je zásielka uložená na pošte.

Pre odstránenie právnych barier, resp. rozdielnosti právnych úprav pri doručovaní v rámci krajín Európskej únie (ktorými sú Slovenská aj Česká republika), je doručovanie súdnych písomností v občianskych a obchodných veciach medzi štátmi Európskej únie upravené v Nariadení Európskeho parlamentu a Rady EÚ č. 1393/2007. Uvedené Nariadenie nebráni síce štátom doručovať zásielky poštou (Článok 14) účinky tohto doručenia však môžu nastať len v prípade, ak sú splnené podmienky právneho poriadku štátu, ktorý zásielku doručuje. Naproti tomu postupom podľa uvedeného Nariadenia (Článok 7 ods. 1) prijímací orgán sám doručí, alebo zabezpečí doručenie písomností, buď podľa právneho poriadku prijímajúceho členského štátu, alebo osobitným spôsobom, o ktorý požiadal odosielajúci orgán, pokiaľ je tento spôsob zlučiteľný s právnym poriadkom tohto členského štátu.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že okresný súd, pokiaľ napadnutý rozsudok nebol osobne prevzatý odporcom, nemohol dospieť k záveru, že došlo k riadnemu doručeniu napadnutého uznesenia v zmysle dvojstrannej zmluvy medzi Českou a Slovenskou republikou, na ktorú poukazuje v napadnutom uznesení. Na doručovanie v rámci členských štátov Európskej únie sa primárne použijú vyššie citované ustanovenia Nariadenia, ktoré majú prednosť pred dvojstrannými zmluvami.

V štádiu rozhodovania o návrhu odporcu na odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania, je podľa obsahu spisu zrejmé, že nebol rozsudok okresného súdu, ktorý bol napadnutý „oneskoreným“ odvolaním odporcu, tomuto riadne doručený. Odporca teda nemal dôvod pre podanie žiadosti na odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania. Potom, ak okresný súd jeho žiadosť zamietol, napadnuté rozhodnutie možno považovať za vecne správne. Rozsudok okresného súdu doteraz nebol (riadne) doručený odporcovi z dôvodu, že nebol dodržaný zákonný postup doručovania súdnych písomností do vlastných rúk vrátane splnenia podmienok fikcie doručenia stanovených v § 47 ods. 2 O.s.p.

Z týchto záverov vyplýva, že okresný súd mal v každom prípade rozhodnúť o zamietnutí žiadosti na odpustenie zmeškania lehoty, aj keď z iného zákonného dôvodu, než to urobil. Krajský súd preto jeho rozhodnutie potvrdil (Nález Ústavného súdu SR sp. zn. II ÚS 27/2000 z 5. decembra 2000).

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.